

Selmeci György

Hernádi Gyula emlékére

1. Nem vagyok jó őr

Nem vagyok jó őr.
Alvásig züllök.
Tiszta vásznakban,
Barna ládákban hordják ki a holtakat,
Én meg bólíntok.
Gyengék a szemeim.
Értelmem az Anyag karikatúrája.
Csupán felvetéseim vannak.
Nem vagyok jó őr,
Újra és újra
Alvásig züllök.

2. Telefonhívás

Tudtam: halottat hívok.
A gép csengett.
A csengetés hosszú másodpercei következtek.
Aztán a rögzítő jelezte: kész üzenetet venni...
Akartam hinni, hogy mint szellem,
Majd fáradt hangon beleszól a telefonba.
A hangod hiányzott,
A Parkinson-kórtól megkínzott,
Az ismerős hang már harminc éve...
Vége. Halálod filmjét most Isten elemzi,
Kockáról kockára, egy néma, aranydús teremben...

3. A Hold szörnyű feltevés

Sötét házadból
Kimenekülni a sötét utcára,
Melynek egében a Hold szörnyű feltevés
És kinn nincs egy lélek sem rajtad kívül. Rohanni kezdesz,
Folyamatos mozgásod a titokzatos kamerában
Homályos állóképekké merevül...
Teljesen magad vagy. (Talán egyedüli tanú a Világegyetemben.)
Mesék mondják, hogy távol valami ablaktalan szobában
Hatalmas asszony izzad. Ez a bizonyosság.
Úgy érzed, léted átok, miközben óráid lassan-lassan letelnek,
Betegségek örvénye jön, szétbontja lényed az Univerzum...